

Innvandrings- og integreringsdebatten er ingen hvilken som helst debatt

Taler
Sylvi Listhaug

Dato
27 september 2017

Sted
Oslo

Omstendigheter
Åpningstale på Den nasjonale integreringskonferansen

- 1 Velkommen til årets integreringskonferanse. Her samles viktige aktører på integreringsfeltet og diskuterer utfordringene vi må lykkes med for å skape et best mulig samfunn for alle, der alle har like muligheter uansett bakgrunn. Friheten til å leve sitt liv og ta egne valg er en rettighet som det må kjempes for i Norge også i 2017. Det er viktig å ta debattene og diskutere de problemene vi har, på samme måte som vi liker å fremheve det som går bra. Å ikke ta debatten og diskutere problemer løser ingenting.

- 10 Innvandrings- og integreringsdebatten er ingen hvilken som helst debatt. Den har seilet opp til å bli en av de viktigste sakene for folk flest ikke bare i Norge, men i nær sagt hele Europa.

- 15 Mye går godt i Norge, også når det gjelder integrering. Mange lærer seg norsk, kommer i arbeid, og veldig mange respekterer og etterlever viktige verdier som demokrati, ytringsfrihet, religionsfrihet og likestilling for å nevne noe. Det blir satset mer på arbeidspraksis i integreringsløpet. Vi setter mer krav til den enkelte.

- 20 Men integreringen er ikke bare en solskinnshistorie, og det kan ikke bare løses med offentlige budsjetter og hyggelige festtaler. Det krever hardt arbeid, ikke bare fra myndighetene, men også fra den enkelte som skal integrere seg. Jeg synes det er bra at flyktninger sier fra når tilbudet de får ikke er godt nok. Jeg vil gi honnør til flyktningene som ble bosatt i Gamvik kommune som opplevde at norskopplæringen var for dårlig. De klaget dette inn til Fylkesmannen. Dette fortjener de honnør for, ikke hatefulle og rasistiske bemerkninger som man opplevde i lokalavisen.

Få andre debatter er som innvandrings- og integreringsdebatten. Det er mye temperatur og mange følelser i sving. Dette er forståelig fordi det handler om mennesker. Den store majoritet besinner seg og opptrer ordentlig i debatten, eller har resignert fordi de ikke orker å delta lenger. Jeg mener det er på tide at den offentlige debatten blir mer konstruktiv. Jeg vil derfor oppfordre alle til å opptre på sosiale medier og ellers på nettsteder som du gjør i møte med mennesker. Ikke skriv noe du ikke ville sagt. Tolk de som har andre meninger enn deg i beste mening heller enn i verste. Og la oss ha en felles front for å bekjempe rasisme og ekstreme holdninger uansett hvilke miljøer den har sitt utspring i.

Personer med innvandrerbakgrunn har like stor frihet til å ytre sine meninger som alle andre. Det er uakseptabelt at personer risikerer å bli hetset, angrepet og truet på basis av at de er mørke i huden. Slik som Sumaya Jirde Ali, en person som er uenig med meg i nær sagt alt jeg noen gang har sagt. Men det er hennes rett, og den friheten skal man ha i Norge, uansett hvilken bakgrunn man har, og uansett om du er jente eller gutt. De som hetser og truer Ali på denne måten, også i mitt navn, skal vite at de har ingen støtte hos meg. Jeg tar fullstendig avstand fra dem, og de skal vite at det de gjør er uakseptabelt, og helt på akkord med de norske verdiene - hvor vi ikke truer hverandre bare fordi vi er uenige.

Det er forkastelig at en 17 år gammel gutt i Grorud AUF opplever grusomme kommentarer etter at han ble intervjuet på valgvakten. Jeg forstår at moren hans gråt når hun leste kommentarer som kom i kjølvannet av intervjuet. Mye av det var reinspikka rasisme. Jeg ville også grått om slike ting var sagt om mitt barn.

Kvinner som Shurika Hansen og Amal Aden opplever annen hets og andre trusler. De opplever noe som vi ikke er vant til i Norge. Nemlig at familie, slekt og innvandtermiljøet de har tilknytning til, angriper deres rett til å være frie. For noen av dem har det gått så langt at de trenger politibeskyttelse. For andre trenger de å «komme seg vekk» og reise unna de som stadig skal legge seg opp i livet deres. De blir bedt om å holde kjeft, de blir truet på det groveste, og folk skal bestemme over hvordan de kler seg, ter seg, og hvem de gifter seg med. Det er en ukultur vi aldri må akseptere i Norge, og på samme måte som vi slår ring om de som får hets og trusler, må vi sette ned foten for disse mørkemennene og være tydelige på at vi aldri vil akseptere at de får frarøve friheten til innvandrerjenter i Norge.

Det er et faktum at det finnes rasisme i Norge. Nazister marsjerer i gatene våre igjen. Når man vet hvilken grusom og totalitær ideologi disse personene fremhever er det grusomt å tenke på at det finnes personer med disse meningene
70 i Norge i 2017. Selv om dette er en marginalisert gruppe er det viktig å være på vakt overfor disse kreftene. Norge har et lite miljø men vi skal ikke lenger enn til Sverige før vi ser et større miljø. Sverige har ikke hatt en åpen innvandringsdebatt, men har et stort nazistmiljø. Svaret på å bekjempe disse kreftene er ikke å slutte å snakke om det. Tvert imot det er å fortsette den åpne
75 debatten, selv om den er vanskelig.

Vi vet også at jødehatet lever i beste velgående i Norge og Europa. Jøder som søkte tilflukt på dette kontinentet er nå i ferd med å flykte på ny grunnet økende jødehat.

80 Mens vi før trodde jødehat var noe forbeholdt høyreekstreme krefter er det ikke lengre slik. I en rapport fra Holocaustsenteret oppgir flere jøder som bor i sammenlignbare land at de blir utsatt for mer vold og trusler av venstreekstreme og ikke minst islamistiske ekstreme.

85 Vi har bekjempet nazismen, fascismen og kommunismen. Vår tids totalitære ideologi er islamismen, og den må også bekjempes.

Men det er også flere typer hets og trusler i landet vårt. Det finnes mørkemenn
90 og det finnes rasister som skal bekjempes. Men det finnes også mange helt vanlige mennesker, med helt legitime meninger som blir skremt til taushet i den offentlige debatten. Det skal svært lite til for å bli stemplet som rasist. Flere kom bort til meg i valgkampen og sa at de gjerne skulle deltatt i debatten, men at de ikke orket belastningen.

95 Dette er heller ikke noe nytt. På fjorårets integreringskonferanse hadde vi besøk av professor Unni Wikan som snakket om debatten på 1990-tallet. Hun ble stemplet som rasist og nazist for å ta til ordet for å stille krav om at de som kom til Norge må lære norsk. Hun fikk et voldsomt mediekjør mot seg.

100 Nå har vi heldigvis kommet mye lengre. Men vi er fortsatt langt unna en offentlig debatt hvor vi kan diskutere uenigheter, og slutte å tilegne hverandre forferdelige motiver. Meningspolitiet mener at alle som har andre oppfatninger

105 enn dem selv er rasister, fascister og nazister. Det kan se ut som om de som snakker mest om raushet og toleranse, har minst raushet og toleranse mot dem som har andre meninger. Problemet med dette er at det utvanner begreper og lar de som virkelig er rasister og nazister «slippe litt unna».

110 Så la oss bekjempe alle ytterliggående krefter og slutte med drittslengingen i kommentarfeltene. Da kan vi kanskje komme videre med debatten. Vi har utfordringer og de må vi tørre å snakke om. Dersom yrkesdeltakelsen blant innvandrere var den samme som for etniske nordmenn ville 90 000 flere vært i jobb. For velferdsmodellen vår på lenger sikt er det viktig å lykkes bedre.

115 Skal vi klare det, må vi bekjempe de ytterliggående kreftene som ønsker å ødelegge samfunnet vårt, og kombinere en streng innvandringspolitikk med en integreringspolitikk som stiller krav og sørger for at folk som kommer til Norge aksepterer våre verdier, kommer i arbeid og betaler skatt.

120

Kilde
regjeringen.no

Emner
Innvandring, Integrering, Netthets, Åpningstale

125

URI
<https://www.virksommeord.no/tale/innvandrings-og-integreringsdebatten-er-ingen-hvilken-som-helst-debatt>

130

135

140